ชื่อวิทยานิพนธ์ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภากใต้

ผู้เขียน นายเรชา ชูสุวรรณ

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของสมรรถนะบุคคล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุของสมรรถนะบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส รวม 6 เขต จำนวน 563 คน ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร ตัวแปรที่สังเกตได้ 28 ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินสมรรถนะของบุคลากร ทางการศึกษา และแบบวัดประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เส้นทาง โดยใช้โปแกรมลิสเรล 8.30 เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของตัวแปรตามรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ชนิดมีความคลาดเคลื่อนในการวัด

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เกิดจากสมรรถนะร่วมกลุ่มงาน สูงที่สุด สมรรถนะหลักของผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะร่วมกลุ่มงาน สูงที่สุด และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสูงที่สุด โดยผ่านทาง สมรรถนะร่วมกลุ่มงาน สมรรถนะหลักของบุคลากรทางการศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะ เฉพาะในงานของบุคลากรทางการศึกษาสูงที่สุด รองลงมาเป็นอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะร่วมกลุ่มงาน สมรรถนะเฉพาะในงานของบุคลากรทางการศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะร่วมกลุ่มงานสูง แต่มี อิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่ำที่สุด

Thesis Title A Causal Relationship Model of Personal Competency Affecting Effectiveness

of Educational Service Area Office in the Three Southern Border Provinces

Auther Mr. Recha Choosuwan

Major Program Educational Administration

Academic Year 2007

ABSTRACT

This study aimed to investigate the personal competency affecting the effectiveness of educational service area office in the three southern border provinces, and to construct a causal relationship model of personal competency. A sample of 563 educational personel in 6 service areas of Pattani Yala and Narathiwat were randomly investigated. Whereas, the factors of the study were consisted of five latent variables and 28 observed variables. The instruments used to study were included the educational service area office effectiveness measurement of personal competency form, and effectiveness measurement of educational service area office form. For data analysis, the path analysis approach was conducted by LISREL 8.30 program to find the causal relationship of the variables due to path structure relationship model, a residual to appraise.

As a result, it was indicated that the effectiveness of educational service area office was the highest resulted from common competency. The director of educational service area office core competency had directly affected the highest common competency and indirectly affected the highest effectiveness of educational service area office. It came from the common competency. Whereas, the educational personal core competency had directly affecting the highest educational personal specific competency. Secondly, to the common competency, the educational personal specific competency had directly affected the highest common competency; in contrary to the lowest effectiveness of educational service area office.

(4)